

JÖVŐKÉP ALKOTÓK EGYESÜLETE: Az elmúlt években a JAE több köztéri alkotást helyezett el a városban. Mi a véleményed erről? (hullámozlopok, kirakatkiállítás, hullámalagút ideiglenesen, zagyva parti sétány időszakos kiállítása, zárt térben a kórházi alkotások, Dérynében az alkotások...)

Bíró Bogi: Nagyon pozitív dolognak gondolom azt, ha egy művészeti egyesület lehetőséget kap arra, hogy a munkájuk köztéren is helyet kapjon, ráadásul olyan térben, melyben maguk is élnek és ismerik azt. Ennek nehézsége és felelőssége is van, melyhez a JAE is keresi a megoldásokat, néha több, néha kevesebb sikerrel zárva.

JAE: Milyen visszajelzéseket kaptál ezekkel kapcsolatban?

B.B.: Kaptam pozitív visszajelzéseket, bizonyos munkákkal kapcsolatban hosszú idő elteltével is, és ezek nagyon jól esnek, de ritkábbak. Főként akkor osztják meg az emberek a véleményüket, ha maguk is részesülhetnek élményben, jelen lehetnek valaminek a születésekor, legyen ez egy interaktív munka, performansz, vagy egy olyan megnyitó ahol jól sikerül bevonni a nézőket is.

JAE: Az ideji projektben a vezérelv a pozitív hangulat megjelentetése, kifejezése, ez redukálódott le egy gesztusra, az ölelésre. Miért gondoltad te is azt, hogy ez legyen a tematika?

B.B.: Talán mindenki tudja, aki dolgozott már csapatban, hogy nem egyszerű megtalálni azt a közös nevezőt ami mindenki személyiségéhez, szemléletéhez passzol és egyben záloga annak, hogy az alkotó teljes erőbedobással és motivációval tudjon dolgozni az előtte álló feladatsoron. Itt a tematika megtalálását az is nehezítette, hogy nem voltak meg a fix helyek, ezért olyan terveket kellett készíteni, amik nem annyira helyspecifikusak, hanem a város több lehetséges pontján is befogadhatóak. Ez eredményezte, hogy olyan témát választottunk ami egyetemes, a legtöbb ember számára értékkel bír, ugyanakkor nagyon gazdag az a formavilág amivel kifejezésre lehet juttatni.

JAE: Hogyan fejezi ki ezt az alkotásod?

B.B.: Mikor a csempéket alulról fölfelé soronként helyeztük fel, akkor nagyon sok ember kíváncsian figyelte, hogy vajon mit fog ábrázolni a kép, és mikor már félig fent volt, érdeklődve kérdezték, hogy vajon ló-e vagy inkább sárkány. Nekem ez nagyon tetszett, mert a ló képéből indultam ki, de az eredmény sokkal inkább egy szimmetrián alapuló szimbolikus forma, mely egy olyan lényt láttat amelyiknek egy testén két feje egymás felé fordul, vagy két fejének két teste egymásba, vagyis egybe olvad. Ez az ölelés aktusának egy általam megfogalmazott formája, de nagyon jó úton járnak azok akik, akik sárkányra asszociálnak, hiszen a sárkányok vagy

különbéle mitologikus lények kapcsán tudjuk, hogy nem a valóság az ami támpontot ad nekünk a kép felfejtésében, hanem azok a belső képek amiket már gyermekként, mese hallgatáskor is értelmezni tudunk, csak aztán felnőttként néha elfelejtünk.

JAE: Minden ilyen projekt hozhat új dolgokat egy művész munkájában. Neked milyen újdonságok lesznek az alkotásodban?

B.B.: Számomra nagyon nagy öröm volt és nem kevésbé kis kihívás, olyan technikával dolgozni amiben nem vagyok jártas. Ez a projekt lehetőséget adott nekem, nagyon sok tanulásra és izgalomra, komfort zónán kívülre kerülésre, míg a darabok elkészültek.

JAE: Mit fog adni ez Jászberénynek? Milyen fogadtatásra számítasz a város részéről?

B.B.: Én arra törekedtem, hogy az iskolán lévő vakablak szemét felnyissuk. □ □ Viccet félre téve, nagyon szerettem volna egy olyan alkotást létrehozni, ami illeszkedik is a város képéhez, ugyanakkor hoz valami újat és kicsit mai. Vannak szép rokokó szobrok, barokk templomok, lovas szobrok, Lehel kürtje és sok minden más, amelyek nagyon markánsan meghatározzák a város képét. Ebbe kevésbé tud beleszólni egy kis fali csempe mozaik, de hozhat egy üde színfoltot, az arra járóknak, vagy identitást egy romos falnak amibe ágyazódik. Talán nem hangzik szerénytelenül, hogy a várost gazdagítja minden olyan vizuális alkotás amely akár gyönyörködtet akár emlékeztet, csodálkozást vált ki, asszociációkat és gondolatokat ébreszt a lakói lelki vagy szellemi világában. Remélem ezek közül valamelyiket érinti a mi alkotásunk is. Remélem befogadja majd a város.

JAE: Merre tovább a JAE szempontjából és a te egyéni szempontodból?

B.B.: Én remélem, hogy az egyesületnek és nekem is nyílik még lehetőségem hasonló munkákban részt vennem/vennünk. Sajnos a covid óta elég nehéz tervezni. Kiállítást és közösségi eseményt is, főleg ha még utazás is van a dologban, de próbálkozunk.